

**Președintele
Dieter F. Uchtdorf**
al doilea consilier în Prima
Președinție



Câteva sfaturi pentru cei care ezită să împărtășească Evanghelia altora

Ucenicii lui Isus Hristos au avut întotdeauna responsabilitatea să vestească lumii Evanghelia Sa (vezi Marcu 16:15–16). Cu toate acestea, uneori este dificil să deschidem gura și să le vorbim celor din jur despre credința noastră. În timp ce unii membri ai Bisericii s-au născut cu darul de a vorbi celorlalți despre religie, alții sunt puțin ezitanți ori se simt incomod, jenați sau chiar le este teamă să facă acest lucru.

Din acest motiv, vreau să sugerez patru lucruri pe care le poate face oricine pentru a urma însărcinarea Salvatorului de a propovădui Evanghelia „fiecărei făpturi” (D&L 58:64).

Fiți o lumină

Una dintre zicalele mele favorite, care este de multe ori atribuită Sfântului Francisc din Assisi, spune: „Propovăduiți Evanghelia tot timpul și, dacă este nevoie, deschideți și gura”.¹ Înțelesul acestei zicale este acela că, adesea, predicile cele mai puternice sunt cele exprimate fără ajutorul cuvintelor.

Atunci când dăm dovadă de integritate și trăim permanent conform standardelor noastre, oamenii observă acest lucru. Atunci când emanăm bucurie și fericire, ei observă mai mult.

Toți oamenii doresc să fie fericiți. Atunci când noi, membrii Bisericii, emanăm lumina Evangheliei, oamenii pot vedea fericirea noastră și pot simți modul în care dragostea lui Dumnezeu ne umple și se revarsă în viețile noastre. Ei doresc să cunoască motivul. Ei doresc să înțeleagă cum am obținut acea lumină și acea fericire.

Acest lucru îi determină să adreseze întrebări precum: „De ce ești atât de fericit?” sau „De ce ai mereu o atitudine atât de pozitivă?”. Desigur, răspunsurile la aceste întrebări ne oferă ocazia de a discuta despre Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos.

Fiți deschiși la dialog

Deschiderea subiectului despre religie – în special cu prietenii și cei dragi ai noștri – poate fi un lucru descurajant și dificil. Nu trebuie să fie așa. Aducerea în discuție a experiențelor spirituale sau menționarea activităților ori a evenimentelor din cadrul Bisericii în timpul unei conversații ocazionale poate fi un lucru ușor și plăcut dacă dăm dovadă de puțin curaj și simț practic.

Soția mea, Harriet, este un exemplu minunat în această privință. În timp ce locuiam în Germania, ea găsea modul în care să pună în discuție subiecte legate de Biserică în conversațiile sale cu prieteni

și cunoscuți. De exemplu, când cineva îi adresa o întrebare cu privire la sfârșitul ei de săptămână, ea obișnuia să spună: „În această duminică, noi am avut o experiență impresionantă la biserică! Un tânăr băiat în vârstă de 16 ani a rostit o cuvântare frumoasă în fața a 200 de persoane, din congregația noastră, despre a trăi o viață curată”. Sau: „Am aflat că o femeie în vârstă de 90 de ani a croșetat mai mult de 500 de pături, pe care le-a dat programului umanitar al Bisericii noastre pentru a fi trimise oamenilor aflați în nevoie din toată lumea”.

De cele mai multe ori, oamenii care au auzit aceste lucruri au dorit să afle mai multe informații. Ei au adresat întrebări. Și acest lucru a oferit prilejuri de a vorbi despre Evanghelie într-un mod firesc, încrezător, fără a-i face pe cei din jur să se simtă forțați să asculte.

Odată cu apariția Internetului și mass-mediei, astăzi este mult mai ușor decât a fost vreodată în trecut să vorbești despre aceste lucruri purtând o discuție colocvială. Lucrul de care avem nevoie este pur și simplu curajul de a face acest lucru.

Fiți plini de har

Din nefericire, este foarte ușor să fim dezagreabili. Se întâmplă prea des să contrazicem, să înjosim și să condamnăm. Atunci când ne înfuriem, devenim nepoliticoși sau jignim oamenii, ultimul lucru pe care ei și-l doresc este să învețe despre religia noastră. Este imposibil să știm câți oameni fie au părăsit Biserica, fie nu s-au alăturat niciodată acesteia ca urmare a faptului că cineva a spus ceva care i-a rănit sau i-a jignit.

Astăzi în lume, există atât de multă lipsă de respect. Din pricina anonimatului de pe Internet, este mai ușor ca oricând să spunem lucruri jignitoare sau neplăcute în timp ce suntem conectați. Nu ar trebui ca noi, în calitate de ucenici plini de speranță ai Hristosului nostru blând, să avem un standard al toleranței mai înalt? Scripturile ne învață: „Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dresă cu sare, ca să știți cum să răspundeți fiecăruia” (Coloseni 4:6).

Îmi place ideea de a folosi cuvinte clare, asemenea cerului senin și pline de har. Vă puteți imagina modul în care ar arăta familiile, episcopiile, națiunile noastre și chiar lumea noastră dacă noi am putea să ne însușim acest principiu simplu?

Fiți plini de credință

Uneori, ne fâlim prea mult sau ne învinuim prea mult când vine vorba de acceptarea Evangheliei de către alții. Este important să ne amintim că Domnul nu așteaptă de la noi să îi convertim.

Convertirea nu este obținută prin cuvintele noastre, ci prin ajutorul divin al Spiritului Sfânt. Uneori, este suficientă o singură frază din mărturia noastră sau împărtășirea unei experiențe pentru a începe procesul de înmuiere a inimii sau pentru a deschide o ușă prin care alții pot cunoaște adevăruri sublime prin îndemnul Spiritului.

Președintele Brigham Young (1801–1877) a spus că el a știut că Evanghelia este adevărată atunci când a „văzut un om fără elocvență sau fără talente de orator, care putea să spună doar: «Eu știu, prin puterea Duhului Sfânt, că această scriptură, Cartea lui Mormon, este adevărată, că Joseph Smith este un profet al Domnului»”. În momentul în care a auzit aceea mărturie umilă, președintele Young a spus: „Duhul Sfânt care radia din acea persoană mi-a luminat înțelegerea, iar lumina, gloria și nemurirea [au fost] înaintea mea”.²

Frați și surori, aveți credință! Domnul poate întări cuvintele rostite de dumneavoastră și le poate face puternice. Dumnezeu nu cere de la dumneavoastră să convertiți, ci să vă deschideți gurile. Sarcina convertirii nu este a dumneavoastră – aceasta aparține persoanei care ascultă și Spiritului Sfânt.

Fiecare membru este misionar

Dragii mei prieteni, astăzi există mai multe moduri decât oricând de a ne deschide gurile pentru a împărtăși altora veștile pline de bucurie ale Evangheliei lui Isus Hristos. Există o cale pentru fiecare – chiar și pentru cei care ezită să împărtășească – pentru a participa în această mare lucrare. Fiecare dintre noi poate găsi o cale de a-și folosi talentele speciale și pasiunile pentru a susține lucrarea măreață de a umple lumea cu lumină și adevăr. Pe măsură ce facem acest lucru, vom găsi fericirea pe care o simt cei care sunt credincioși și îndeajuns de curajoși „să [fie] martorii lui Dumnezeu în toate timpurile” (Mosia 18:9).

NOTE

1. Sfântul Francisc din Assisi, în *Share Jesus without Fear* (1999), de William Fay și Linda Evans Shepherd, p. 22.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 67.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

O cale eficientă de a preda este să-i „încurajați pe cei cărora le predați să stabilească... obiective care să-i ajute să trăiască principiul pe care l-ați predat” (*Predarea, nu este chemare mai mare* [1999], p. 159). Părinții pot discuta despre moduri prin care copiii pot ajuta. De asemenea, folosind întrebări stimulative și interpretări de roluri, îi puteți ajuta pe membrii familiei să abordeze subiecte despre Evanghelie într-o conversație obișnuită sau să se gândească la activități viitoare ale Bisericii la care pot invita un prieten.

TINERI

Să împărtășim unui prieten

Adriana Vásquez

Într-o zi, în timp ce studiam pentru ora de seminar, am avut un sentiment frumos și deosebit. Pe când citeam lecția pentru ziua următoare, mi-a venit în minte chipul unei prietene de la școală și am avut un sentiment puternic că trebuie să-i împărtășesc mărturia mea.

În pofida clarității acestui sentiment, mi-a fost teamă. Am fost îngrijorată că prietena mea ar putea să mă respingă, în special din pricina faptului că ea nu părea să fie genul de fată interesată să se alăture Bisericii.

M-am gândit la o cuvântare a surorii Mary N. Cook, din Președinția generală a Tinerelor Fete, în care ne oferea provocarea de a munci cu sârguință și a fi curajoase.¹ Mi-am dorit să fac acest lucru, așa că i-am scris o scrisoare acelei fete și am mărturisit despre

adevărul Bisericii și despre dragostea mea pentru Cartea lui Mormon. În ziua următoare, i-am strecurat în geantă un exemplar al Cărții lui Mormon împreună cu scrisoarea mea.

Spre surprinderea mea, prietena mea a fost foarte receptivă cu privire la Evanghelie. Din aceea zi, ea îmi spunea despre ceea ce a învățat studiind Cartea lui Mormon. Câteva săptămâni mai târziu, i-am făcut cunoștință cu misionarii. La foarte scurt timp, a primit o confirmare de la Duhul Sfânt că ceea ce învăța era adevărat. Misionarii și cu mine am plâns în timp ce ea ne vorbea despre sentimentele sale. Curând, prietena mea a fost botezată, iar părinții ei au fost uimiți să observe cât de mult s-a schimbat.

Sunt atât de fericită că am putut să îmi depășesc temerile și am ajutat-o să cunoască Evanghelia.

NOTĂ.

1. Vezi Mary N. Cook, „Niciodată, niciodată, niciodată să nu renunțați!”, *Liahona*, mai 2010, p. 117–119.

COPII

Pot fi o lumină pentru alții

Președintele Uchtdorf spune că, pentru a fi o lumină pentru alții, vorbele noastre trebuie să fie „asemenea cerului senin și pline de har”. Vorbele noastre trebuie să fie plăcute, sincere și blânde. Care sunt lucrurile pe care le puteți face sau spune pentru a fi o lumină pentru alții? Puteți scrie în jurnalul vostru cinci lucruri frumoase pe care le puteți spune membrilor familiei sau prietenilor.



Convertite la Domnul

Studiați, rugându-vă, acest material și, în funcție de fiecare situație, discutați-l împreună cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a vă ajuta să le întăriți pe surori și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață. Pentru mai multe informații, vizitați reliefsociety.lds.org.

Credință, Familie, Alinare

Noile surori din Biserică – inclusiv tinerele fete care trec la Societatea de Alinare, surorile care redevin active și noile convertite – au nevoie de susținerea și prietenia învățătoarelor vizitatoare. „Implicarea membrilor este vitală în păstrarea convertiților și reactivarea membrilor mai puțin activi”, a spus vârstnicul M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. „Dobândiți viziunea că Societatea de Alinare... poate deveni [una dintre] cele mai puternice [resurse] de prieteni din Biserică. Întindeți-vă, din timp, brațele către cei cărora li se predă și se află în procesul de reactivare și primiți-i cu dragoste în Biserică prin organizația dumneavoastră.”¹

În calitate de membre ale Societății de Alinare, noi le putem ajuta pe noile membre să învețe obiceiuri de bază ale Bisericii, cum ar fi:

- să rostească o cuvântare;
- să depună mărturie;
- să trăiască în acord cu legea postului;
- să plătească zeciuiala și să ofere alte donații;
- să participe la munca genealogică;
- să înfăptuiască botezuri și confirmări pentru strămoșii lor decedați.

„Este nevoie de prieteni grijulii pentru a-i ajuta pe noii membri să se simtă confortabil și bineveniți la biserică”, a spus vârstnicul Ballard.² Noi toți, dar în mod special, învățătoarele vizitatoare, avem responsabilitatea de a ne împrieteni cu noile membre ca un mod de a le ajuta să devină ferm „[convertite] pentru Domnul” (Alma 23:6).

Din scripturi

2 Nefi 31:19–20; Moroni 6:4

Din istoria noastră

„Având în vedere numărul de convertiți mereu în creștere”, a spus președintele Gordon B. Hinckley (1910–2008), „trebuie să facem un efort din ce în ce mai considerabil pentru a-i ajuta să-și găsească drumul. Fiecare dintre ei are nevoie de trei lucruri: de un prieten, de o responsabilitate și de hrănirea cu «cuvântul cel bun a lui Dumnezeu» (Moroni 6:4)”³.

Învățătoarele vizitatoare au posibilitatea de a le ajuta pe cele asupra cărora veghează. Adesea, prietenia este o prioritate, la fel cum a fost în cazul unei surori tinere de la Societatea de Alinare care a fost învățătoarea vizitatoare

a unei surori în vârstă. A fost nevoie de timp pentru a dezvolta o relație de prietenie, până în momentul în care au muncit cot la cot într-un proiect de curățenie. Ele au devenit prietene și, în timp ce vorbeau împreună despre mesajul învățătoarelor vizitatoare, au fost hrănite „de cuvântul cel bun a lui Dumnezeu”.

Președintele Joseph Fielding Smith (1876–1972) a spus că Societatea de Alinare „este o parte vitală a împărăției lui Dumnezeu și... ajută membrii săi credincioși să obțină viață veșnică în împărăția Tatălui nostru”⁴.

NOTE

1. M. Russell Ballard, „Members Are the Key”, *Liahona*, sept. 2000, p. 18.
2. M. Russell Ballard, *Liahona*, sept. 2000, p. 17.
3. Gordon B. Hinckley, „Every Convert Is Precious”, *Liahona*, febr. 1999, p. 9.
4. Joseph Fielding Smith, în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 97.

Ce pot face eu?

1. Mă rog eu pentru colega mea și cer ca Spiritul să ne îndrume în timp ce slujim surorilor?
2. În ce mod slujim fiecărei surori asupra căreia veghem, astfel încât ea să știe că nouă ne pasă de ea cu adevărat?